N:o 5
7. II. 1931.

Aktivisti

HERÄÄ SUOMI!
Sanoista tekoihin!

HÄMEEN JÄÄMIT EIVÄT JÄRKY.

*

VIENTIYHDISTYS JA PUNAISET.

*

VIELÄ TARTON RAUHASTA.

*

VISKAALIN VASTAUS.

*

MYYRISTÄ — MURHAAJIIN.

*

y.m. y.m.

Hämeenlinnan sankaripatsas
— juhlavalaistuksessa —

Irtonumero 3 mk.

1958:

Lapuan Liikkeen valitsijamiehille.

Presidentin valitsijamiesvaalit ovat ohi ja satoa parhaillaan korjataan. Edistysmielis-sosialistinen maailma nauttii suurella pauhulla ennakkotietojen riemusta. Heidän mielestään ovat Suomen kansan silmät lopultakin auenneet ja Lapuan Liikkeelle tullaan antamaan sellainen isku, jonka arvellaan auttavan. Sellaista iskua ovat sikäläisellä taholla taskuissa puistetut nyrkit jo kauan luvanneet, mutta siitä huolimatta se on jäänyt antamatta ja nyrkit ovat hiljaisuudessa auenneet itsestään. Nyt ne ovat taas uudemman kerran ladattuina.

Lapuan Liike ei pelkää noita nyrkkejä. Se on tiennyt niiden sätkyttelyn alunpitäen ja kulkenut sittenkin määrätietoisesti ja alati voimassaan kasvaen eteenpäin. "Ei ennen uhkamme uupua voi kun vapaa on Suomen kansa." — Siitä pitää Lapuan Liike nytkin tinkimättömästi kiinni. Vaikka näyttäisikin siltä, että suurempia voimia on nousemassa isänmaallista kansanliikettä vastaan, uhaten sen lopullista kukistamista, ei sittenkään masennus eikä katkeroituminen saa tulla koskaan kysymykseen siinä mielessä, että turhaa on tämän kansan eteen vapaussodan hengessä enää työskennellä, koska se itse ei näy sitä tahtovan ja koska sille koko vasemmistolais-punainen kopla ja sen vaikutus- ja toimintavallan säilyttäminen valtiossa sittenkin on rakkaampaa kuin vapaussodan sankareitten perinnön vaaliminen ja heidän työnsä jatkaminen. Parasta on antaa kommunistien olla omiensa turvassa sekä lisääntyä ja täyttää maa. Ehkäpä aika joskus näyttää tämän politiikan surkean perikadon.

Ei. Näin ei ajattele Lapuan mies. Niin kauan kuin yhteisen isänmaan kalliimpia arvoja kyetään vielä suojelemaan ja puolustamaan kommunistiselta ja näiden liittolaisten vandalismilta, niin kauan seisoo jokainen Lapuan mies järkkymättömänä rintamassa ja rynnistää eteenpäin. Lapuan Liike on syntynyt niistä kansan sielun syvimmistä ja kirkkaimmista voimista, joita mikään mahti ei voi lopullisesti tukahduttaa eikä hävittää. Ne tulevat elämään ikuisesti kansan sielussa. Senvuoksi eivät ne myöskään koskaan lakkaa olemasta kansan elämän aktiivisina puolustajina, tulivatpa esteet kuinka suuriksi tahansa. Lapuan Liikettä ei Ståhlberg & Tanner joukkoineen voi saada tuumaakaan peräytymään asemistaan, uhatkoonpa vaikka millä voimilla.

Lapuan Liikkeen valitsijamiehet lähtevät viikon kuluttua Helsinkiin valitsemaan maalle presidenttiä. He lähtevät sinne yksinomaan siinä mielessä, että he loppuun asti, tinkimättä ja peräytymättä, äänestävät omaa ehdokastaan, P. E. Svinhufvudia presidentiksi, kävi sitten miten kävi. Lapuan Liikkeen kannattajat eivät voi sallia sitä, että vaalitilaisuudessa, kuten viime kerralla, ryhdytään vastustajilta tiedustelemaan, kuka heitä ehkä paremmin miellyttäisi ja sen perusteella luovutaan kevyesti ehdokkaasta, jonka nimissä vaalikamppailu on suoritettu. Kun on onnistuttu vielä toisen kerran saamaan ehdokkaaksi sellainen mies, kuin P. E. Svinhufvud, jolle Suomen kansa olisi ensimäisen kansalaisen aseman ja arvon antamisen ollut jo paljon aikaisemmin velkaa, on hänen valitsemistaan presidentiksi ajettava viimeiseen saakka niiden, jotka nyt ovat sen tehtäväkseen ottaneet. Muuta tehtävää ei heillä presidentin vaalitilaisuudessa ole eikä saa olla. Uskommekin vakaasti, että juuri tällä rintamalla seisovat Lapuan miehet väistymättöminä ja lujina ja toteuttavat siten rehellisesti valitsijainsa heille uskoman tehtävän. Lapuan Liike saa historiaansa merkitä uuden suuren voiton silloin, kun sen herätyksestä kansa on vihdoinkin saatu käsittämään, että P. E. Svinhufvud kykenee tätä valtiota tällä hetkellä onnellisimmin ja lujimmin johtamaan ja että tämä kansa olisi häntä tarvinnut johtajakseen jo paljon aikaisemmin ja että tämän kunniavelan suorittaminen on kauan aikaa ollut kansan ehdoton velvollisuus.

Rohkealla mielellä siis, Lapuan Liikkeen valitsijamiehet, käykää vaaliin, tunnuksenanne: Ukko-Pekka Suomen tasavallan isännäksi! Älkää väistykö.

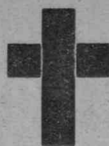
O. P.

Punakaartilaisansioistako Suomen Valkoinen Ruusu?

Viime vuoden huhtikuussa ehdotti Hämeenlinnan poliisilaitos, että sen palveluksessa olevalle etsiväkonstaapeli Aleksi Edvard M a t t i l a l l e myönnettäisiin Suomen Valkoinen Ruusu, koska mainittu etsiväkonstaapeli on ainoa, lukuunottamatta erästä jo virkavuosiensa perusteella eronnutta ylikonstaapelia, jolle tämä armonosotus on suotu. Lienee syytä kiinnittää huomiota mainitun etsivän ansioluetteloon.

Konstaapeli Mattila palveli Hämeenlinnan poliisilaitoksella jo ennen punakapinaa, jonka puhjetessa kaikki isänmaalliset valtion virkailijat jättivät paikkansa. — Konstaapeli Mattila, joka jo aikaisemmin mielipiteiltään oli tunnettu hyvin punaiseksi, jäi odotusten mukaisesti miliisin palvelukseen. Täällä hän kohosi hyvin huomattavaan asemaan. Uutta valta-asemaansa hyväkseen käyttäen vainosi hän entisiä palvelustovereitaan, takavarikoiden näiltä aseita y.m. valtion omaisuutta, jotka hän sitten luovutti maanpetoksellisille käytettäväksi isänmaata vastaan.

Onko tällä tavalla ansioitunut mies etuoikeutettu saamaan osakseen tämän korkean kunnianosoituksen ennen niitä samassa poliisilaitoksessa palvelevia miehiä, jotka valkoisten riveissä taistellen olivat valmiit uhraamaan kaikkensa isänmaansa puolesta?

ERKKI VAROMA

Nuorukainen, jonka nimi äskettäin oli sanomalehdistössä ja monen pahansuovan huulilla, on päässyt vapauteen. Influenssa ja siihen yhtynyt keuhkokuume löivät maahan salskean pojan. Äsken kestettyään poliisi- ja tutkintovankilan epäterveen ja masentavan ilmapiirin, ei sydän kestänyt enää tämän taudin ankaruutta.

Erkki Varoma, suoritettuaan keskikoulun kurssin, antautui piirtäjäksi, ollen piirtäjäntoimessa Valtion lentokonetehtaalla. Tämän ohessa hän perheen jäsenenä, joista jokainen on aktiivisesti osallinen suojeluskuntatyössä, oli suojeluskuntalainen sydänjuuriaan myöten. Tuntien käskynalaisen velvollisuudet, hän tietämättä, että käsky oli väärä ja kyselemättä tehtävää, seurasi tunnetulle professori Ståhlbergin kyyditysmatkalle. Yleisön tietoon ei myöskään ole tullut, että hän saatuaan tietää Kulosaaressa, kenen kyydityksestä oli kysymys, ehdotti palattavaksi takaisin, mutta paluumatkalta kuljettaja poikkesi autolla eräälle sivutielle, jolla kyydittäväksi aijottu pahaksi onneksi sattui tulemaan vastaan. Näin joutui hän matkalle, jonka johdosta rehellinen ja puhdasmielinen nuorukainen leimattiin hulikaaniksi ja roistoksi ei vain vihollisten, vaan vieläpä n.k. ystävienkin taholta.

Tämä tapaus ei ole himmentänyt sitä rehtiä ja uskollista kuvaa, minkä toverit ja ystävät hänestä ovat saaneet, vaan kestetyt kärsimykset kirkastivat hänen vaatimatonta ja uskollista mieltään ja — olivatkin niin odottamattomalta kuin se meistä tuntuukin, valmistumista suurta vapautta varten, suurempaa kuin maallinen lainalainen vapaus voi tarjota.

MAAN EESTÄ.

Se halpaa on, mi täällä
vain markoin maksetaan.
Se kallist' on, min eestä
veremme vuotaa vaan. —
Ja aatteen työ, mi voimaa luo,
se kallist' on, ja se
myös tyydytyksen tuo.
Ah isänmaa! — On eestäsi
sun poikas kalvenneet
vain kerran, vasta silloin,
kun ovat kaatuneet.
Jo vihertävät kummut
haudoilla urhojes',
mut' rauhan työssä silti ei
ruosteess' oo asehes'.
Oi rauhan työ! — Sä rakennat,
jos sota hajoittaa.
Kun saapuu yö ja liekit lyö,
niin valmiina on maa!
Taas tarvitahan voimaa
ja voiman tuntoa.
Taas kysytään miestä —
ja miehen kuntoa.

Särmä.

Saako maaherra Mattsson

TOIMINTAOHJEITA "HÄMEEN KANSALTA"!

Viime aikoina on se viha, jota Hämeenlinnan kaupunkilaiset tuntevat sikäläistä sosialistista (lue: kommunistista) "Hämeen Kansaa" kohtaan, ilmennyt m.m. pienien ilkivaltaisuuksien muodossa, joiden kohteena on ollut mainitun lehden toimitustalo. On uskallettu polttaa jotakin savuavaa ainetta katukäytävällä mainitun toimitustalon kiviseinän lähettyvillä ("Hämeen Kansa: "murhapolttoyritys" ja lisäksi on vielä tervattu "Hämeen Kansan" nimikilven päälle sen todellinen kilpi (neuvostolan vaakuna). Siinä ovatkin nämä kauheat tapaukset, ellemme ota lukuun erästä heidän kai itsensä järjestämää provokatoorista ikkunan särkemistä.

Kun Hämeenlinnan poliisilaitos ei heti paikalla vo.nut saada selville näiden kepposten tekijöitä, syystä, että "hämeenkansalaiset" ensimmäisinä asioita sörkkiessään onnistuivat täydellisesti sekoittamaan kaikki jäljet, on Hämeen Kansan taicudenhoitaja kansanedustaja Kalle Myllymäki katsonut välttämättömäksi omassa korkeassa persoonassaan ryhtyä johtamaan tutkimuksia antamalla ohjeita läänin nykyiselle maaherralle agronoomi Mattssonille. Herra Mattsson on luonnollisestikin nöyrästi seurannutkin näitä neuvoja ja ryhtynyt tiedustelemaan, löytyisikö mahdollisesti hänelle uskotussa läänissä etsiviä, jotka Kalle Myllymäkikin voisi hyväksyä. — Tulos oli perin laiha! — Lääninrikosetsivät vihasivat Myllymäen mielestä liiaksi paljon punikkeja. Vihdoin valkeni pelastava ajatus! Oliko se syntynyt toveri Kallen vai maaherra Mattssonin aivoissa, ei varmuudella tiedetä, mutta todennäköisesti on se heidän yhteissaavutuksekseen luettava. Pelastavina enkeleinä esiintyivät tällä kertaa läänin pirtuetsivät. — Toinen näistä pelastajista tunnustaa julkisestikin olevansa jyrkkä sosialidemokraatti, toinen taas verhoaa itsensä toistaiseksi plootuvuorelaisuuden valheelliseen viittaan. Nyt odotetaan jännittyneinä tuloksia. Muilutus on nyt rinnastettu pirtunkuljetukseen. Kommunisti on siis 96 % arvoinen.

Ståhlberg myös ryssien ehdokas?

Presidentin valitsijamiesvaalien aikaan Pietarin radioasemalla pidetyissä suomenkielisissä puheissa kehoitettiin kaikkia Neuvosto-Venäjän Suomessa olevia ystäviä äänestämään prof. Ståhlbergia.

Kehoituksen antaja oli punaupseeri Antikainen.

Kysymme: Onko Ståhlberg myöskin ryssien ehdokas?

Rintamamiesliiton

H:LINNAN OS. PUHEENJOHTAJA "EREHTYY" OLEMAAN DEMO.

Tämän vuoden alussa kokoontui Hämeenlinnan Maalaiskunnan valkoiset kunnanvaltuutetut, niukkaan, mutta kuitenkin riittävään määräenemmistöönsä (8—7) luottaen, valoisin toivein ensimäiseen valtuuston kokoukseen. Mutta jo ensimäisissä äänestyksissä tulivat he huomaamaan, miten pettäväksi tämä valkoinen rintama osoittautui. Kun tällöin ensimäisen kerran jouduttiin äänestämään punaisten ja valkoisten ehdotusten välillä, poistui paikallisen rintamamiesyhdistyksen puheenjohtaja Kalle M i k k o l a kokoushuoneesta, joten äänet lankesivat tasan. Kun arpa kuitenkin ratkaisi asian valkoisten ehdotuksen mukaisesti, sydämistyi mainittu Mikkola tästä niin, että kun seuraavan kerran jouduttiin samanlaiseen äänestykseen, antoi hän äänensä suoraan punaisille. Kokouksen jatko meni samaan suuntaan. Kun jälleen pari kertaa ilmeni ristiriitaisuuksia porvarillisten edustajien ja sosialistien välillä, pidättäytyi Mikkola luonnollisestikin äänestämästä. Tällöin ratkaisikin arpa asiat sosialistien ja Mikkolan mielen mukaan.

Ei ole ihme, että Rintamamiesliiton täkäläisen paikallisosaston toiminta on ollut niin laimeaa, kuin se suurista toimintamahdollisuuksista huolimatta on ollut, kun sen johdossa on mies, jonka harrastukset suuntautuvat näin voimakkaasti vastaiseenkin leiriin. Kun vielä otamme huomioon Hämeenlinnan paikallisosaston keskeisen aseman koko Etelä-Hämeen Rintamamiesliiton toiminnassa, olisi mielestämme korkea aika asettaa oikea mies tälle johtopaikalle.

Etelä-Hämeen rintamamiehiä.

Suuntaviivoja.

Nyt se sitten tiedetään, että Ståhlberg on myöskin n.s. vasemmistomaalaisliittolaisten lopullinen presidenttiehdokas. Ainakin Kemissä ilmestyvässä vasemmistomaalaisliittolaisessa Pohjolan Sanomissa lehden päätoimittaja niin vakuuttaa.

Mutta meillä 'lapualaisilla" on vain yksi ehdokas, Ukko-Pekka, vakuuttakootpa sitten ystävämme tai vihamiehemme mitä tahansa. Svinhufvudista emme luovu, menköönpä sitten syteen taikka saveen. Hän on ehdokkaamme viimeiseen hetkeen ja viimeiseen äänestykseen saakka. Hävetkööt ne, jotka edes luulevatkaan, että sellainen mies kuin Pekka Svinhufvud niin vain yli laidan heitettäisiin! Sellaisesta ei voi olla puhettakaan!

Linjasuora.

AKTIVISTIN TILAAJILLE.

Lehtemme numerot 1 ja 2 ovat loppuneet, mutta valmistuu niitä piakkoin, joten voimme jälleen toimittaa uusille tilaajille kaikkia numeroita.

Aktivistin Toimitus.

Maan huuto.

Maa hangen alla jo hengittää
ja toukopäiviä vuottaa.
Mies, maamies, silmäsi nosta, nää:
se käsivarsihis' luottaa.

Mies kuule! Hangista talviyön
sua huutaa peltosi kaista.
Se kaipaa voimia kättes' työn,
ei saastaa muukalaista.

Se kertoo helmistä tuskanhien
sun rintaas koskevin kielin.
Sun taattos' polkivat peltotien
päin pystyin, isäntämielin.

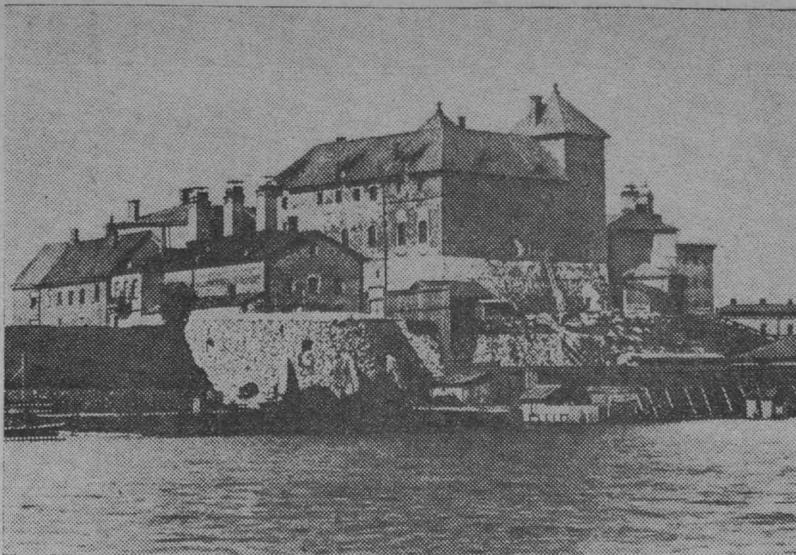
Maa huutaa: Säilytä, peltomies
sun esi-isies henki!
Päin pystyin taivalla raskas ties,
pois suista saatanan renki!

Hän tahtoo tanhuas' saastuttaa
ja maata laihosi lakoon.
Pois! Kelle vieras on meidän maa,
hän menköön kostoa pakoon.

Pois meidän tanhuilta jokainen,
ken kieltää kontunsa rakkaan,
ken kulkee laihoa kiroten
ja heittää lustetta vakkaan.

Pois täältä legiot hyenain!
Pois korpit kotien tieltä!
On vielä mahtia näillä main,
on vielä isäntämieltä!

Heikki Asunta

"Hämeenlinna, ensi kerran kun sun kuutamossa näin Hattelmalan harjanteilta, tuo ei mene mielestäin . . ."

Välähdyksiä Hämeestä.

Meillä täällä Etelä-Hämeessä on oltu hitaita, kuten kunnon hämäläisten sopii. Emme ole kenties juuri tämän erikoisen ominaisuutemme ansiosta kyenneet aikaansaamaan mitään mainittavampaa, joka olisi vienyt lapualaisuutta eteenpäin, mutta kuitenkin olemme olleet innokkaasti mukana, kun muut ovat aloitteen tehneet, ja onhan työn jatkaminen ja tukena oleminenkin tärkeätä. Silloin kun on ollut kyyditysten aika, olemme toimineet auliina välittäjinä, ja kenties, jos terveellinen kyytitoimi olisi jatkunut, olisimme tehneet oma-aloitteisiakin kyydityksiä enemmän kuin nyt on tapahtunut, sillä loppujen lopuksi kyydityspatenttimmehan on aikaansaanut ne tulokset, mitä lapualaisten työstä on ollut. Ehkei ole sitäpaitsi laskettava yksinomaan hämäläisen hitauden syyksi sitä sensation puutetta, mikä Hämeessä on viime vuoden tapahtumain aikana ollut todettavissa. On nimittäin huomattavaa, että hämäläinen kommunisti on todennäköisesti säisympi mies kuin rantaseutujen punasielu, ja hänen yhteytensä idän ihannemaahan on ollut hatarampi kuin muualla olevien "tovereiden". Senvuoksi on monasti riittänyt vain tarmokas esiintyminen ja tieto siitä, että maanalainen toiminta muualla on käynyt vaikeammaksi. Tuloksiin nähden ollaan täällä kuitenkin aivan samalla tasolla kuin muuallakin, mikä onkin pääasia.

Meitä on myös poliisivoimalla kuulusteltu samoin kuin muuallakin muiluttajia; olemme nimittäin ilmoittautuneet miesten mukaan huolimatta siitä, ettemme monetkaan ole toimeenpanijoina esiintyneet. On huvittavaa todeta, että näiden kuulustelujen toimeenpanoon on virkavalta ihmeteltävällä innolla ryhtynyt, kun sensijaan kaikenlaisten kirkontervaajien keskuudessa tutkimukset on kuitattu "kintaan" viittauksella. Tuntuu hiukan katkeralta joutua kuulusteltavaksi mahdollisista muilutuksista silloin, kun itse jännittää voimansa ja kykynsä saadakseen selville punikin, joka rohkenee maalata neuvostovaakunan kirkon seinään ja tehostaa tätä iskulauseilla, joiden ilmituominen pitäisi olla kuolemansynti vapaan Suomen kamaralla. Paikallista virkavaltaa emme moiti, sillä se on suorittanut tehtävänsä kaikella mahdollisella hienotunteisuudella. Mutta määräysten antajistahan se kaikkinainen hyvä lähtee, ja heille näyttää olevan hyvin helppoa ummistaa silmänsä todellisten isänmaan vihollisten rötöksiltä. Lapualaisuuden vastustajat yrittävät juurruttaa ympäristöönsä sellaisen käsityksen, että lapualaisuus on rinnastettavissa kommunismiin. Unohdetaan kokonaan, että lapualaisuus on kuitenkin isänmaamme turva. Ilman sen tukea tulisi kansainvälinen juutalainen liittämään maamme niihin alueisiin, joiden yllä väikkyy kristittyjen kansojen kuolinmerkki, punainen lippu, joiden hautahymniä soittaa juutalaisten diktaattorien johtama paholaisorkesteri.

Tarkoitukseni oli tätä kirjoitusta aloittaessani kertoilla lähemmin pikkutapahtumista paikkakunnallamme kansanliikkeen aikana, ja niistähän riittäisi jaarittelua pitemmältäkin, mutta tahtomattani jouduin esittämään ajatuksiani vakavammassa sävyssä ja lieneekin parasta, että jätän syrjään tällä kertaa pikkuseikat. Tahdon vaan sanoa Teille, Pohjanmaan, Karjalan ja muun Suomen aktivistit, että Hämeessä löytyy miehiä, jotka seisovat Teidän rinnallanne valmiina toimintaan, kun isänmaamme etu vaatii. Meitä eivät ollenkaan peloita poliisitutkinnot eivätkä sopimattomien lakien asettamat rajat, sillä lakienkin yläpuolelle on asetettava isänmaan etu silloin, kun lain kirjain ei sitä kykene turvaamaan.

*

Yllä olen esittänyt muutamia välähdyksiä niistä ajatuksista, joita hitaan hämäläisen aktivistin aivokopassa liikkuu. Toivon, etteivät ne jäisi vain hyödyttömiksi ajatuksiksi, vaan että samanmielisiä löytyisi niin paljon, että menestyksellisesti voisimme niin pian kuin mahdollista siirtyä noudattamaan lehtemme kansilehdellä olevaa kehoitusta — sanoista tekoihin!

Riihimäellä tammikuun 26 päivänä 1931.

V. H.

Jyväskylän „Myyrät".

Vieressä: myyrien pesä autiolla saarella.

Alla: päämyyrä päivänvaloon jouduttuaan.

Päivälehdet ovat äskettäin selostaneet ek:n Jyväskylässä tekemää leikkausta. Lainaamme "Sisä-Suomesta" tähän osan:

Leninin kuolinpäiväksi aiottiin Jyväskylässä nostaa suuri punalippu.

Myyrät saivat toimintaohjeensa osaksi Helsingistä ja osaksi Venäjällä ilmestyneistä kommunistisista sanomalehdistä, joita he hankkivat Työn Voiman toimituksesta asianomaisella luvalla. Parhaillaan oli pesällä teke'llä punainen lippu, joka oli aikomus vetää lipputankoon sopivalle näköpaikalle kaupungissa Leninin kuolinpäivänä to'ssapäivänä tammik. 21 pnä. Samalla oli tarkoitus laittaa myöskin pienempiä lippuja, jollaisia vaateriekaleita myöskin pesästä löytyi. Näitä oli tarkoitus heitellä mainittuna merkkipäivänä puhelinlankojen päälle.

Julistusten levittäjistä toimi innokkaimmin T. V:n latoja Yrjö Takala.

Pidätetyistä myyristä työskenteli Väinö Olavi Havi valt:on kivääritehtaalla Jyväskylässä, latoja Yrjö Vilho Takala Työn Voiman kirjapainossa, kaksi, nim. Aino ja Meeri Takala täkäläisillä tehtailla ja yksi, Ville Lahtinen, joka on syntynyt Venäjällä ja palannut sieltä Suomeen heinäkuussa 1921, oli työttömänä.

Jul:stusten valmistamiseen, joka suoritettiin käsin, tunnustivat kaikki "myyräin" jäsenet osallistuneensa, samoinkuin niiden levittämiseenkin. Rohkein levittäjistä kehui olleensa Työn Vo:man latoja Yrjö Takala, joka kiinnitteli julistuksia m.m. Suoja-talon seinään ja mainoskaappeihin, mikä häneltä sujui hyvin ja huomaamatta syystä, että hän samalla kiinnitteli seiniin ja kaappeihin Työväen Näyttämön ohjelmamainoksia. Julistuksia tunnustivat myyrät valmistaneensa kaikkiaan neljä eri kertaa; kaikkien perättäisten kolmen vaalin edellä sekä viime joulukuun alkupuoliskolla merkiten tällöin suurempaa hämminkiä aikaansaattaakseen julistusten alle "Keski-Suomen punainen sotilasjaosto".

"Myyräin" vala tehtiin kädet ampuma-aseen päällä.

Myyräin jäsenet tunnustivat edelleen vannoneensa sitä varten laad:tun erikoisen valan, jossa he vakuuttavat uskollisuuttaan Suomen Kommunistiselle Puolueelle, sekä lupaavat työskentelevänsä kaiken harkintakykynsä ja voimiensa mukaan aseellisen vallankumouksen valmistamiseksi, ja sosialistisen yhteiskunnan rakentamiseksi kaikella mahdollisella tavalla. Valaa vannoessaan pitivät he sen merkiksi käsiään päälletysten ampuma-aseen päällä. Valan lopussa he ilmoittavat alistuvansa toverien tuom:ttaviksi, jos he valan rikkovat, minkä he jo tekivätkin täydellisesti paljastamalla toimintansa ja kanssarikollisensa, jotenka heitä odottaa siis kaksi tuomiota, hovio:keuden ja kommunistisen puolueen.

Erkki Niini oli antanut "Punaista Karjalaa" myyrille.

Myyräin jäsenten kuulusteluissa tekemien tunnustusten perusteella kuultiin asiassa myöskin sikäläisen sos.dem. äänenkannattajan Työn Voiman paikallisosaston toimittajaa Erkki Julius Niintä (ent. Lind), jolta "myyräin" jäsenet kertoivat saaneensa "Punaista Karjalaa", minkä lehden lukeminen kuului myyräin päivänohjelmistoon, ja mistä myyrät ammensivat ravintoa elimistölleen ja saivat toimintaohjeita. Ensin kieräiltyään myönsikin Niini antaneensa noita lehtiä Työn Voiman k:rjapainossa työskentelevälle latoja Yrjö Takalalle, siitä huolimatta, että tiesi tämän lukeutuvan kommunisteihin. Samoin myönsi Niini joskus keskustelleensa Takalan kanssa pol:tiikasta, kuten selitti, valistaakseen ja käännyttääkseen hänet sos.-demokraatiksi, minkähenkisiä työläisiä sanoi kirjapainossa suos:ttavan ja pidettävän työssä. Lopuksi Niini myönsi, kun hänelle huomautettiin siitä, että hän kertomansalaisella menettelyllään on tehnyt itsensä syylliseksi valtiopetoksellisen toiminnan avustamiseen, asian todella n:in olevan. Kuulustelujen jälkeen Niini laskettiin vapaalle jalalle, mutta muut "myyräin" jäsenet passitettiin viime tiistai-iltana Vaasan lääninvankilaan odottamaan jutun käsittelyä hovio:keudessa, tullen Niinikin haastettavaksi samaan oikeuteen vastaamaan rikollisesta menettelystään.

SKP:n salainen toiminta paljastettiin täällä 4:nnen kerran.

Erikseen tahtoi ek. huomauttaa siitä, että "myyräin" toiminta oli verratta:n hyvin suunniteltu ja järjestetty ja olisi sitä ollut varsin vaikea tukahduttaa, jos se olisi saanut kauemmin va:kuttaa. Luullakseni kuitenkin — lausui ek. — Jyväskylän työläiset nyt uskovat, kun salainen kommunistinen toiminta neljännen kerran täällä paljastettiin, etteivät anna itseään v:etellä enää ja saattaa itseään samanlaisen kohtalon uhreiksi.

"S. Sosialidemokraatti" ja Yleisradio ovat puo-

S. K. P.

on muistanut lehteämme lähettämällä kymmenkunta käyntikorttiaan. Teemme lähettäjälle palveluksen ja julkaisemme kolme niistä. Ensimäisessä, jossa kehoitetaan murhiin, herättää huomiota se, että ensimäisenä on mainittu naisen nimi. Kortit ovat valmistetut käsipainossa, ja saapuivat ne Lapualle Rajajoelta postiin pantuina, suljetussa kirjekuoressa. — Lähettäjälle terveisemme: Miksi ei hän itse tee sitä, mihin kehoittaa muita?

TYÖLÄISET! SURMATKAA
RIIPINEN, KOSOLA,
KARES, HERTTUA
y.m. y.m. y.m.
MOSKOVAN MÄÄRÄYS.

*

ASEISIIN TYÖLÄISET!
KOMMUNISMI VOITTOON!
VENÄJÄ ON PUOLELLAMME.
VOITTO ON MEIDÄN.

*

VENÄJÄ VARUSTAA
SOTAA.
TYÖLÄISET ASEISIIN
TAISTELEMAAN
VENÄJÄN KANSSA
SUOMEN
PORVARISTOA VASTAAN!

lestaan koettaneet puhdistaa "Myyriä" ja "joukoille" uskotelleet, että kysymys on pikkulasten touhuista. Meillä on tilaisuus julkaista erään aikaisemmin pidätetyn myyrän kuva, eikä hän ainakaan vaikuta lapselta, koska päälakikin on jo paljas.

Kun Suomen Yleisradio luki sosialidemokraattien "puhdistusvalan", odotamme, että jonakin iltana Markus ilahduttaa meitä lukemalla: Aktivisti kirjoittaa: Jyväskylän Myyrät j.n.e.

Päinvastaisessa tapauksessa teemme sen johtopäätöksen, että yleisradio on "Myyrien" taholta solutettu.

Isänmaallisille lakiin turvaajille.

Kaikki porvarilliset lehdet, joille isänmaan etu ja koko kansan paras ovat kalliita, tunnustavat, että kaikki tapahtuneet "järjestyshäiriöt" ovat johtuneet kommunistien räikeästä isänmaanpetollisesta toiminnasta, joka toiminta yksimielisesti tuomitaan. Mutta samalla nämä kommunistien petollisen toiminnan tuomitsijat pauhaavat, että tuo petollinen toiminta on lopetettava laillisin keinoin. Mitkä ovat sitten nämä lailliset keinot? Niitä ei tällä hetkellä ole olemassakaan, minkä seikan nuo pauhaajat myös samassa hengenvedossa, kun he niihin turvaamista vaativat, myös tunnustavat. He viittaavat johonkin tulevaisuudessa tapahtuvaan lakien muuttamiseen, jolla tämä maanpetoksellinen toiminta tukahdutettaisiin. Ovatko he todella niin lapsellisia, että he vakavissaan nykyisen lehmäkauppa- ja vallassapysymispolitiikan aikana luulisivat jotain sellaista saavutettavan! Eivätkö he enään muista, että sitä tietä on jo tarpeeksi yritetty. Ja millä tuloksella? Vai luulevatko he, että meillä nyt aivan äkkiä olisi luovuttu lehmäkauppapolitiikasta ja nyt siis voitaisiin saada lakiin tarpeelliset muutokset. Millä he perustelevat tuon politiikassa tapahtuneen muutoksen, joka toivotun tuloksen saavuttamiseksi on ehdoton vaatimus? Ei millään! Siis: heidän viittaamansa tien ajatuskin on jo kuolleena syntynyt! Kun tilanne on tällainen, niin mitä on tehtävä? Kun näet roiston ryntäävän äitisi kimppuun hänet tappaakseen, niin mitä teet Suomen mies? Ajatteletko jo laadittuja lakeja ja asetuksia, jotka kieltävät roiston murhaamasta äitisi, ja joidenka siis pitäisi estää murhatyö? Et varmastikaan! Sinä teet sen, mitä rakkautesi äitiisi ja sydämesi käskevät! Kun ryssän kätyrit hyökkäävät isänmaasi, kaikkein kalleimpasi kimppuun, niin jäisitkö odottamaan, että laki, vieläpä syntymätön laki hyökkäyksen estää? Et kai! Sinä teet sen, minkä rakkaus isänmaahasi ja sydämesi käskevät!

MUURMANNIN LEGIONALAINEN POLIISINA.

Viitasaaren nimismiespiirissä palvelee apulaiskonstaapelina ja raittiuden valvojana entinen Muurmannin legionalainen Albert Tossavainen. Kysymme: eikö löytynyt vastaavaan virkaan parempaa miestä kuin legionalainen?

Lapuan miehiä.

Suomen teollisuuden häiritsemisessä on Suomen sosialidemokratia tärkeä tekijä.

Suomen Vientiyhdistys ja punaiset.

—

Kauppaneuvos Haarla eronnut yhdistyksestä.

Kauppaneuvos Haarla.

Kuten Aktivistin nrossa 3 tämän vuoden tammikuun 21 pnä kirjoituksessa "Raha. Raha. Raha" jo kerrottiin, oli Suomen Vientiyhdistyksen julkaisussa "Suomen Ulkomaankauppa" tammikuun 9 pnä julkaistu koko etusivun täyttävä suuri reklaami-ilmoitus, joka kuului: "Suomessa teollisuustuotteiden mainostamisessa on Suomen Sosialidemokraatti tärkeä tekijä."

Tämän ilmoituksen johdosta oli meillä jotakin sanottavaa ja sen ohessa julkaisimme lehdessämme mainitun ilmoituksen pienennettynä klisheenä, kuten alla:

Asia, joka on varsin kipeä kohta Suomen Vientiyhdistykselle, onkin herättänyt suurta huomiota. Nyt voimme julkituoda eräitä huomattavia lisäpiirteitä asiaan.

Kuten mainittiin, oli tämä Suomen Ulkomaankaupan kansisivun kuuluisa ilmoitus julaistuna sanotussa lehdessä tammikuun 9 pnä. Nyt on Suomen Vientiyhdistyksen jäsen kauppaneuvos Raf. Haarla lähettänyt meille jäljennöksen kirjeestä, jonka hän oli lähettänyt heti 3 päivää myöhemmin, siis tammikuun 12 pnä mainitulle Suomen Ulkomaankauppa-nimiselle lehdelle. Tämä kirje kuului seuraavasti:

Tampere 12 p:nä tammikuuta 1931.

Suomen Ulkomaan Kauppa
Helsinki.

Pyydän saada seuraavaan numeroonne samanlaisen ilmoituksen kuin numerossanne 1 oli etumaisella kansisivulla, mutta sanamuoto seuraava:

Suomen teollisuuden häiritsemisessä on Suomen sosialidemokratia tärkeä tekijä.

Klisheen pyydän lukuuni hankkimaan sieltä, missä osapuilleen kuvastuu 3 savupiippua, yksi pienempi keskellä ja molemmin puolen suuret piiput.
Laskun lähettänette minulle aikoinaan.

Kunnioittaen
Raf. Haarla.

Jatko juttuun on seuraava.

Mainittu lehti ilmoitti kirjeen saatuaan puhelimitse kauppaneuvos Haarlalle, että ilmoitusta ei paineta. Seuraus tästä on nähtävänä seuraavasta kirjejäljennöksestä:

Tampereella, tammikuun 15 p:nä 1931.

Suomen Vientiyhdistys,
Helsinki.

Pyydän vapautusta yhdistyksenne jäsenyydestä ja että vapautatte myös minut vastaanottamasta arv. julkaisuanne Suomen Ulkomaan Kauppa.

Kunnioittaen
Raf. Haarla.

*

Siis kaikki tämä tapahtui jo ennen kuin Aktivisti oli asiaan lainkaan puuttunut.

Suomen Sosialidemokraatin ilmoitus otettiin

Heinäkuun 7:s.

Torin täyttää miesten parvi sankka,
talonpoikain rintama on vankka.
Kutsun kuulivat he Lapualta:
Suomi puhtahaksi saastan alta!

Sydän lämmin sarkapuvun alla
joukolla on tällä vakavalla.
Etsi ei se omaa kunniaansa,
onnea vain rakkaan synnyinmaansa.

Huoli raskas painaa hartioita:
Eikö nytkään hyvän valta voita?
Miksi kaikki yhtyä ei saata
puhdistamaan omaa isäinmaata.

Huoles heitä, suuri Ilkan suku!
Auttajasi Ylhäinen ei nuku.
Jos on valmis Suomen surmanloukko,
valmis myös on poikiesi joukko.

Helena Kauppila.

Suomen Ulkomaankauppa-lehteen juhlapaikalle — suuren teollisuusmiehen kauppaneuvos Raf. Haarlan ilmoitus ei kelvannut sinne lainkaan!

Lopuksi vielä hieman selitystä, joka meille luottamuksellisesti on uskottu myös siinä mielessä, että saisimme mainita niistä Aktivistissa: Jutun alkuvaiheet ovat viime vuodelta. Suomen Vientiyhdistyksen toimeenpaneva johtaja hra Kahma koetti suostutella kauppaneuvos Haarlaa siihen ,että yhdistyksen hallintoneuvostoon valittaisiin joku punanen! Hra Haarla ei tähän suostunut. Asia otettiin esille yhdistyksen kokouksessa, jolloin muutaman äänen enemmistöllä valittiin hallintoneuvostoon myös maist. J. V. Keto, tunnettu sosialistisen osuuskauppatoiminnan tukipylväs, mies, joka nyt m.m. on valittu presidentin valitsijamieheksi sosialidemokraattien ehdokkaana Hämeen läänin eteläisestä vaalipiiristä.

Mainitun kokouksen jälkeen jäi hra Haarla odottamaan, mitä hedelmiä tämä solutus tuottaa. Tuo kuuluisa ilmoitusjuttu oli ensimäinen tulos tästä solutuksesta. Toinen oli m.m. se, että lehden eräässä tammikuun numerossa oli jo kaksikin täysbolshevistista kirjoitusta — kuten eräs asiaa tunteva teollisuusmies on meille huomauttanut.

Tällainen lehti on Suomen Ulkomaankauppa. Se toimii Suomen Vientiyhdistyksen äänenkannattajana, mutta — obs.! — myöskin Keskuskauppakamarin tiedonantolehtenä.

P. S.

Suomen Ulkomaankaupan viime numerossa on kokokansisivun ilmoitus Suomi-yhtiöltä.

Sat sapienti!

HÄME.

Sankka saartaa metsävyöhyt
jäykän jäämiheimon maata,
hiljainen on korven yöhyt,
hiljaisina lammet lepää,
myrskyt merta myllertävät,
niit' ei kuohupäihin saata.

Mutta koskein partahilla,
missä ikilaulu helää,
vetten väljäin rantamilla,
missä sarka liittyy sarkaan,
hikihelmet otsallansa
kansa sitkeen sisun elää.

Painaa auran saveen, multaan,
iskee rämekorpeen ojat,
uskoo, luottaa päivän kultaan:
sulaa kerran suossa routa,
kahta kauniimmat on sarat,
kun niit' astuu pojanpojat.

Näin ne raataa rautaisina
vuotten tullen, toisten mennen,
vaalii maitaan vakaisina
nyt, kuin aikaan vuosisatain,
astuu hiljaa korpiteitään,
niinkuin harmaat taatot ennen.

Mutta annas tulla tuhon,
nousta vainon vaaran, uhkan,
tuntevat he turman uhon,
kuuntelevat, katselevat,
sitten lailla korven voiman
käyvät teille taiston, tuhkan.

Pois on silloin mailta armo,
konsa Häme liikahtaapi,
raisu, villi korven tarmo
niinkuin alkuvoima ryntää,
siin' on silloin auki latu,
konsa jäämit päälle saapi.

Ei ne nouse idän sirpit
koskaan meidän taivahalle,
punaliput, viirit, virpit,
missä uhoo ryssän merkit,
Hämeen ilves maahan repii,
taikka astuu mullan alle.

Eero Eerola

Tarton rauha.

Oliko se Suomelle edullinen?

Edellisessä numerossa selvitellessäni katsantokantani mukaan Tarton rauhan häpeää, tulin siihen päätökseen, että

a) ryssien annettiin sanella se ja voittajapuolella kiltisti koetettiin vain tinkiä ryssien vaatimuksia vähemmiksi, vaikka suomalaisten käsissä oli Pietarin kohtalo todellisuudessa. Pietaria ei olisi tarvittu valloittaa. Yksi ainoa komppania olisi ilman vastarintaa voinut sinne marssia ja miehittää sen. Tämän väitteen voin lausua siksi, että tunsin melko tarkkaan olot rajan sillä puolella, koska liikuin hyvin ahkerasti Pietarin ja rajan väliä. Kun suomalaiset joukot saapuivat rajalle, pitivät ryssät selviönä, että suomalaiset marssivat Pietariin, sillä kaupungissa tunnustettiin, että kaupunki oli suomalaisella maaperällä. Katsottiin, että Suomi tulisi liittämään kansansa yhdeksi kokonaisuudeksi siten, että valtaisi yhtäjaksoisesti sekä Inkerin, että Kauko-Karjalan. Kysymys alueen pysymisestä suomalaisten hallussa askaroitsi myös ihmisten mieliä. Oltiin sitä mieltä, että niinkauan kuin koko Suomi pysyy itsenäisenä, ei siitä Venäjä kykene irroittamaan enää osia pois. Suomen itsenäisyys samoinkuin sen säilyminen ajateltiin järkkymättömäksi Saksan voimakkaan turvan avulla. Väitän siis, että jos suomalaiset olisivat marssineet Pietariin yhtämittaa ja miehittäneet kaupungin, olisi se pysynyt osana Suomea, kuten Rajajoen tälläkin puolella oleva maa on pysynyt. Neva ja Syväri olisivat nyt rajana, eikä kukaan sitä ihmettelisi enää samoinkuin ei ihmetellä yleensä Suomen itsenäisyyttä. Sanon siis, että suopea sallimus olisi suonut toisin, kuin kävi, mutta ihmisten typeryys tärveli tilaisuuden hyväksikäytön.

Suurimpana häpeänä maallemme pidän kuitenkin sitä, että

b) osa Suomen heimoa jätettiin hukkumaan ryssien jalkoihin, vaikka hyljätyt olivat antaneet Suomelle sen, mitä ilman me olisimme ilmestyneet itsenäisten kansojen joukkoon nousukkaina — mainehikkaan muinaisuuden ja sen ohella ainutlaatuisen runokokoelman. Henkisestä muinaisesta suuruudestamme me saamme kiittää karjalaisia. Mutta jo ilman Kalevala-aarretta olisi jokaiselle suomalaiselle pitänyt olla muutenkin selviönä, että Suomen kansa on silloin vasta yksi kokonaisuus, kun Inkeri ja Karjala ovat saman rajan sisäpuolella. Entinen kanssakäyminen ryssän kanssa on erittäin vakuuttavasti osoittanut, ettei ryssälle ole voinut, eikä voida uskoa mitään huolettavaksi, kaikkein vähimmin omia sukulaisveljiämme. Sopimukset ja niiden täyttäminen ovat ryssille aina olleet kaksi jyrkästi toisistaan erillään olevaa asiaa. Tästä seikasta tietopuolisesti sivistyneillä ihmisillä ei pitäisi voida olla kahta mielipidettä. Kuitenkin loihdittiin olematon vaara esille ja luovutettiin kyseiset alueet "oman nahan säilymiseksi". Tehdystä luovutuksesta pidän oikeana sitä käsitystä, joka tuomitsee luovutuksen. Vaikka me emme olisikaan saaneet mitään mainehikasta karjalaisilta veljiltämme, vaan vaivaa ja häpeää, ei meillä olisi ollut mitään siveellistä oikeutta hyljätä omaisiamme. Meidän velvollisuutemme heitä kohtaan olisi pitänyt kannustaa meidät vaikka ase kädessä taistelemaan siksi, kunnes omaisemme olisivat olleet saatetut yhteyteemme, jos sitä taistelua olisi tarvittu. Tämän luovutuksen tekee vielä valitettavammaksi se, että nämä veljemme, jotka luovutimme ikivihollisillemme, olivat valtavasti meitä heikompia, niin heikkoja, että he olisivat tarvinneet kaikessa suurempien veljiensä, suomalaisten, apua voidakseen alkaa elämänsä itsenäisinä. Jos tässä maassa heimoveljiämme kohtaan tunnetaan vähänkään rakkautta, voitaisiin sanoa, että mitä me teemme kaikella hyvällä, kun veljemme sanomattomassa kurjuudessa kituen kärsivät ja kuolevat. Jos itse saisimme kärsiä tyhmyydestämme, olisi se paikallaan, mutta kun sitä veriverona suorittavat viattomat, niin se nyrkistää syyllisen käden. Syyllinen on vapaana oleva Suomen kansa!

Mielestäni on turhaa komeutta ensimäiseksi nimitetyltä presidenttiehdokkaalta mennä mainostamaan itseään väittämällä "erittäin edulliseksi" sellaista, joka on päinvastaiseksi todettu vuosikymmenen kestäneen selvän havainto-opetuksen jälkeen. Tätä jälkimäistä seikkaa ei enää saa tekemättömäksi, mutta ensimäisen saa. Harvoin sama miespolvi pääsee uudestaan yrittämään korjatakseen tekemänsä virheet. On lohdullista ajatella, että sellainen suosio sallitaan tälle polvelle. Korjaus ei tule onnistumaan ilman veriuhreja, joita ilman voisimme nyt olla, ellei . . . niin, ellei pässinpäitä olisi ilmestynyt selvälle reitille toistakymmentä vuotta sitten.

Suomen valkoiselle kansalle tämä itsepäisesti pysyvä "jalo ja isänmaallinen henki, joka on säilynyt halki aikojen" antakoon painavan aiheen tarkistaa kantaansa eräisiin valtiomieskykyihin nähden, joita hankitaan valtakunnan tulevan päämiehen paikalle.

Valitsija! Muista, että valtiomies tunnetaan kaukonäköisyytensä perusteella. Eräs "valtiomies" — K. J. Ståhlberg — kysyttäessä

Isänmaallisille autoilijoille.

Tässä lehdessä oli, niinkuin muistamme, viime vuonna uutinen, josta kävi selville, että m.m. Hämeenlinnan vuokra-autoilijat ovat tehneet jyrkän pesäeron keskuudessaan rehentelevistä kommunisteista ja heidän punaisista suosijoistaan perustamalla isänmaallisten autoilijoiden oman autoaseman omine puhelimineen. Tällä autoasemalla vallitseekin vilkas liikenne ja autojen kysyntä on suuri. Sehän on hyvin ymmärrettävää, kun muistaa, että autojen käyttäjät ovat pääasiassa juuri isänmaallista väestöä.

Älköön tuo miehekäs teko jääkö yksinäiseksi ilmiöksi autoilijain keskuuteen. Punainen painajainen on jo lyönyt kyntensä siksi syvään ammattiautoilijoiden keskuuteen, että huolimatta isänmaallisten autoilijoiden enemmistöstä ammattikunnassaan, rehentelevät kommunistit punaisine aateveljineen vuokra- ja linja-autoilijain keskinäisissä järjestöissä, vallaten tärkeän johtopaikan toisensa perästä. Isänmaallismielisten autoilijoiden onkin jo mahdotonta saada määräämisvaltaa nykyisessä ammattiautoilijain ja linja-autoilijain järjestöissä. Siksi on heidän noustava yhtenä miehenä perustamaan omaa järjestöä, jossa isänmaataan rakastavalla autoilijalla on oikeus vapaasti lausua mielipiteensä, tarvitsematta pelätä joutuvansa mielipiteidensä vuoksi vainottavaksi.

Maassamme on useita tuhansia ammattiautoilijoita, jotka odottavat oman isänmaallisen autojärjestön perustamista. Suurin joukoin ovatkin isänmaallismieliset ammattiautoilijat kieltäytyneet enää suorittamasta jäsenmaksujaan punaisille järjestöille ja odottavat alotteentekijäin kokoontumiskutsua. — Malmin kommunistien johdettaviksi ei kukaan kunnon ammattiautoilija enää halua alistua.

"Autuaat ovat rauhantekijät." Erikseen on Versailles'n rauha. Suomen Versailles on Tartto!

---

häneltä, miksi hän toistakymmentä vuotta sitten suutuspäissään oli valmis vaikka Karjalan Kannaksen luovuttamiseen ryssälle, sanoi nyt ivallisesti: ". . . En tiennyt vuonna 1920 laatia pöytäkirjan pykäliä vuotta 1930 varten . . ." Tämä mies pääsi rakentamaan itsenäisen Suomen perustusta. Ilmankos se rakennus on 12 vuotta natissut liitoksissaan! Kuitenkin hankitaan samaa miestä uudelleen vartiopaikalle sillä ehdolla, että j a t k a i s i e n t i s e e n t a p a a n s a. Sallitko Sinä, tavallinen kansalainen sen? Mutta oletko Sinä, valitsija, pannut myöskin merkille, ettei tämän valtakunnan valkoisen itsenäisyyden pahimmat vastustajatkaan — Helsingin Sanomat ja Suomen Sosialidemokraatti — ole kyennyt löytämään tahrapilkkua meidän elossa olevassa suurimmassa miehessämme, pääministeri Svinhufvudissa? Paneppa se mieleesi ja toimi silloin, kun tarvitaan!

V. S.

Oikeus ja totuus voittoon!

Meidän taistelumme tarkoittaa oikeuden ja totuuden voittoon saattamista. On turha vaiva, jos tekopyhyyden ja teennäisen "laillisuuden" valhenaamari kasvoilla yritetään kaikellaisten venäläisten ja näennäisten, kokonaan toisia tarkoituksia varten aikanaan syntyneitten lakipykäläin varjolla asetella ansoja ja keinotekoisia esteitä sille tielle, jonka eteläpohjalaiset ikivanhasta, vuosisataisesta taistelukokemuksesta tuntevat omaksensa ja samalla koko Suomen heimon oikean riippumattomuuden ja vapauden tieksi.

Olemme, suomalaiset, lopullisesti joutumaisillamme sellaiseen p i i r i t y s t i l a a n, että meitä vastaan kansakuntana kokonaisuudessaan mitä myrkyllisimmän vihamielinen ja hävitysraivoinen, kansainvälisen kommunismin päällemme tunkema taistelurintama on sulkemaisillaan saartorenkaan ympärillemme.

Luulisimme, ettei yksikään rehellinen suomalainen rohkene kieltää sanojemme totuutta, kun sanomme, että tuosta vihollisen saartorenkaasta ei enään puutu kuin yksi katkos, jonka kohdalla patterit ovat aina olleet vastassa ampumavalmiina: Etelä-Pohjanmaa.

Mutta varoitamme samalla ketään asiattomasti, kevytmielisesti tai valheellisesti naamioituna lähestymästä tätä puolustuskohtaamme A u k k o p y s y y a u k i, kansainvälisen kommunismin saartamattomana ja on suureneva ja laajeneva niin pitkälle ja leveälle kuin vaaditaan ja juuri sillä hetkellä kuin tarvitaan.

Vakuutamme: Pohjanmaan miehet eivät ikinä peräänny!

"SUOMEN PUOLUSTUSVOIMAT".

AINUTLAATUINEN LOISTOTEOS "MEIDÄN POJISTAMME".

Joulun tärkeimpiä uutuuksia oli muhkea historia- ja kuvateos siitä monipuolisesta laitoksesta, jonka Suomi on perustanut itsenäisyytensä suojaksi: armeijasta, laivastosta, suojeluskuntajärjestöstä ja Lotta Svärd-yhdistyksestä. Sen on toimittanut, useiden erikoisasiantuntijoiden avustamana, Felix Jonasson. Uusi painos valmistui tammikuulla.

Suomen armeijan historian kirjoittaa everstiluutnantti HEIKKI NURMIO yhdessä luutnantti R. V. PALMROTHIN kanssa. Nykyarmeijamme esittelee eversti V. E. TUOMPO. Suomen laivaston, entisen ja nykyisen, kuvailee komentajakapteeni LAURI KOPIO. Selostuksen s u o j e l u s k u n t a j ä r j e s t ö s t ä m m e on laatinut majuri K. E. LEVÄLAHTI. Lotta Svärd-yhdistyksen esittelee johtajatar Fanni Luukkonen.

Suurimman osan teoksesta muodostaa kuitenkin ainutlaatuinen kokoelma valokuvia, joissa mitä monipuolisimmin esitetään maanpuolustajan pyhä ja arki työskentely kasarmin seinien sisäpuolella, harjoituskentällä, leirillä, taisteluharjoituksissa j.n.e. Näissä kuvissa, joita teoksessa on puoli tuhatta kappaletta ja jotka ovat valokuvaustyön huippusaavutuksia alallaan, esiintyy tuhansia sotilaita, suojeluskuntalaisia ja Lottia.

Suomen kansanomainen armeija on tässä teoksessa saanut esityksen, jonka merkitys kansallisen puolustustahtomme lujittajana on mitä suurimerkityksellisin. Yli 400 suurta sivua, yli 500 syväpainokuvaa, 3 monivärikuvaa ja taulukkoja. Hinta puolinahkasiteessä 160 mk., kangaskans. 130 mk. Kustantaja: Werner Söderström Osakeyhtiö.

Omituinen muilutusjuttu.

Syyttäjä vaatii Aktivistin toimitussihteeri Vilho Viidalle edesvastuuta: "ryöstöstä, yllytyksestä toisen vapauden riistämiseen ja pahoinpitelystä."

Syytetyt avustajineen oikeudessa.

Tammikuun 20 päivänä käsiteltiin omituista kyyditysjuttua Kokkolan raastuvanoikeudessa. Kommunistisuutari Yrjö Nerg Kaarlelasta oli aikaisemmin ilmoittanut oikeuskanslerille, että häntä oli Kokkolasta käsin viime syyskuun 8 päivänä kyyditty lähelle itärajaa eli Rautavaaran pitäjään saakka. Nergin ilmoitus oli oikeuskanslerilta saapunut maaherranvirastolle ja edelleen Kokkolan kaupungin viskaalille. Tällä välin Nerg oli muuttanut jo paljon kertomustaan ja perunut ilmiantojaan ainakin kahden henkilön suhteen.

"Kokkola" kirjoittaa tästä jutusta:

NERG.

Millä asioilla Nerg liikuskeli ryssänrajalla? Loppuivatko ruplat?

Eilen oli Kokkolan raastuvanoikeudessa ensi kerran esillä n.k. Nergin kyyditysjuttu. Suutari Yrjö Nerg Kaarlelan kunnasta oli oikeuskanslerille jättämässään kirjelmässä väittänyt häntä viime syyskuun 5 p. kyyditympäristöstä ja mainitsi eräitä nimiä. Poliisikuulustelujen jälkeen oli maaherranviraston kirjelmän nojalla nostettu syyte, joka nyt oli esillä. Oikeudenpuheenjohtajana toimi pormestari K. V. Gran, muina oikeusjäseninä oikeusneuvosmies Konrad Mangs ja raatimies Alvar Åkerman, yleisenä syyttäjänä kaupunginviskaali Arvo Lindh. Vastaajia avustivat varat. Vihtori Särkijärvi ja hov. ausk. Helge Slotte. Asianomistajana oli läsnä suutari Nerg.

Kun oli luettu jutussa syntyneet asiakirjat, kertoivat heiltä kysyttäessä poliisitutkintopöytäkirjat oikeiksi läsnäolleet vastaajat, tehtailija Konrad Nylund, paikallispäällikkö Evald Hägg, talollisenpoika Bruno Bredskär, kansak. opettaja Matts Björkvist, päätoimittaja Vilho Viita ja toimitusjohtaja Mikko Vuori. Vastaaja, konttoristi Bertel Sandbackaa ei oltu saatu haastetuksi vielä, koska hän asuu Tampereella. Tätä ennen, kun asianomistaja Nerg, syyttäjän häneltä kysyessä, oli toistanut kantelukirjelmässä esittämänsä vaatimukset, oli syyttäjä vaatinut edesvastuuta vastaajille seuraavasti: Viidalle yllytyksestä laittomaan vapaudenriistämiseen, pahoinpitelystä ja ryöstöstä, Nylundille laittomasta vapaudenriistämisestä ja pahoinpitelystä, Björkvistille, Häggille ja Sandbackalle laittomasta vapaudenriistämisestä, Vuorelle ja Bredskärille avunannosta laittomaan vapaudenriistämiseen. Poliisitutkintopöytäkirjoissa olivat kaikki vastaajat kieltäneet tietävänsä mitään väitetystä kyydityksestä; voimatta Nerg kuitenkaan sanoa mitä häneltä oli ryöstetty.

Asianomistaja Nerg pyysi lykkäystä haastaakseen todistajia kuultavaksi. Yleinen syyttäjä pyysi lykkäystä vastaaja Sandbackan haastamiseksi. Vastaajien asiamiehistä tuom. Slotte huomautti, että koko juttu kaikesta päättäen perustuu Nergin mielikuvitukselliseen kertomukseen ja tuom. Särkijärvi esitti, että ennenkuin voi olla kysymys mistään syytteestä, on syyttäjän ja asianomistajan näytettävä, että mitään "kyyditystä" edes on tapahtunut, ja siitä ei ole esitetty yhtään näytöstä. — Nerg kyllä on saattanut kulkea tavanmukaisilla kommunistimatkoillaan, joita Kokkolasta käsin niinä aikoina ovat kommunistit järjestäneet rajalle. Asianomistaja Nerg oli väittänyt kirjelmässään, että hänet oli kuljetettu Kokkolasta Rautavaaran pitäjään, missä hän oli muka päässyt karkuun ja sikäli nimismieheltä saamillaan rahoilla päässyt takaisin. Nerg on nähtävästi kulkenut näillä matkoillaan ryssän asioilla, ja on häneltä ruplat loppuneet mainitulla matkalla, koska hän, ilmoituksensa mukaan, on joutunut lainaamaan suomenrahaa tämän valtakunnan viranomaisilta. Kumma nimismies! —

Oikeus siirsi jutun käsittelyn helmikuun 9 päivään, jolloin Nerg velvoitettiin olemaan henkilökohtaisesti saapuvilla. Vastaajat tietysti ovat itse saapuvilla, koska heilläkin on raskaat vaatimukset Nergin suhteen.

Kuuluisa suutari.

TILAUSLIPPU.

(Lähetetään osoitteella Aktivisti, Lapua)

Allekirjoittanut tilaa Aktivistin 1/1 v., 1/2 v.

Nimi: ....

Osoite: ....

Tilausmaksu 1/1 vuodelta Smk. 50:—, 1/2 v. Smk. 30:—, lähetetään mukana (mitä ei haluta, pyhitään pois).

Nykyisen ajan kuvia.

TOIMEN MENETTÄMISEN UHALLA KOETETAAN RAUHOITTAA VIRKAMIES-LAPUALAISIA.

Näinä päivinä olemme päivälehdistä saaneet lukea monia tapauksia, joissa aktivistit ovat olleet pakoitetut jättämään virkansa syystä, että ovat olleet rehellisiä isänmaallisille periaatteilleen. Viimeksi päivälehdet kertovat nimismies Vehviläisen taipuneen maaherra Jalanderin kaikkivaltiaan mielipiteen alle ja jättäneen virkansa. Myös on kerrottu, että Kokkolan kaupunginviskaali Arvo Lindh'iltä on oikeuskansleri vaatinut selitystä sen johdosta, että herra Lindh on kaupunginviskaalina ja "Aktivisten"-nimisen lehden toimitussihteerinä. Vaatimus johtunee myöskin siitä, että herra Lindh Aktivistia vastaan nostetussa painokannejutussa Kokkolan raastuvanoikeudessa yleisen syyttäjän ominaisuudessa esitti mielipiteensä siitä, mitä jutussa esitettyjen todisteiden perusteella oli ilmikäynyt. Seurauksena oli ,että kaikki ståhlbergilaiset lehdet kiivaasti hyökkäsivät oikeutta vastaan kirjoittaen artikkeleja otsikoilla "oikeusilveily" y.m. ja oikeuskansleri seurasi näiden vasemmistolehtien viittailuja, ja ryhtyi asiassa myöskin toimenpiteisiin.

Meillä on nyt tilaisuus julkaista kaupunginviskaali Lindh'in oikeuskanslerille lähettämä selitys, joka on omiaan antamaan meille valoisan kuvan siitä, millaisessa asemassa virkamies-lapualaiset nyt Suomessa elävät.

Valtioneuvoston Herra Oikeuskanslerille.

Kuluneen tammikuun 28 päivälle päivätyssä kirjelmässä n:o 205 on Herra Oikeuskansleri vaatinut minulta selitystä siitä, että olisin toimiessani virallisena syyttäjänä Kokkolan kaupungin raastuvanoikeudessa tammikuun 12 päivänä käsiteltäessä Oikeusministerin määräyksestä nostettua syytettä "Aktivisti"-lehden päätoimittajaa, maanviljelijä Vihtori Kosolaa vastaan lausunut: "Jätän jutun päätettäväksi, mutta olen pakoitettu sanomaan, että syyte on rakennettu löysälle pohjalle", kuin myöskin siitä, miten katson kaupunginviskaalin asemassani sopivaksi olla kiinnitettynä "Aktivisti" ja "Aktivisten"-nimisiin lehtiin, kuuluessani edellisen toimituskuntaan ja toimiessani jälkimäisen toimitussihteerinä. Tähän saan kunnioittaen ilmoittaa seuraavaa:

Mitä ensiksi tulee edellämainittuun, raastuvanoikeudessa muka lausumaani väitteeseen, pyydän ilmoittaa, etten tarkalleen muista, olisinko käyttänyt tätä sanontatapaa, mutta muistelen mainitussa tilaisuudessa lausuneeni jotakin siihen suuntaan että "syyttäjänä minun täytyy myöntää, että tämä syytejuttu tässä vaiheessa on heikko, mutta jätän sen silti päätettäväksi." Näillä sanoilla en suinkaan tarkoittanut millään tavalla arvostella oikeusministerin toimenpidettä asiassa, ainoastaan syyttäjänä ilmaista mielipiteeni jutusta sen nojalla, mitä sen käsittelyssä kertyneestä ainehistosta siihen saakka oli käynyt ilmi, ja siihen minulla tietenkin on täysi oikeus.

Mitä sitten tulee siihen, että kuuluisin "Aktivisti" lehden toimituskuntaan, niin minulla ei koskaan ole ollut mitään osaa lehden toimittamisessa, enkä ole kirjoitta-nut edes pienintäkään kirjoitusta sanottuun lehteen. Olen kyllä huomannut lehdestä, että sen toimituskuntaan kuuluu samanniminen henkilö kuin allekirjoittanut, mutta en ole kiinnittänyt asiaan sen enempää huomiota, koska muita samannimisiä henkilöitä lienee olemassa. Myönnän kyllä että olen kansanliikkeen aatteellinen kannattaja ja tulen sitä edelleenkin olemaan, mutta sehän ei kuulune tähän asiaan.

On kyllä totta, että toimin "Aktivisten"-nimisen julkaisun toimitussihteerinä. Pyydän tämän yhteydessä huomauttaa, ettei tällä lehdellä ole mitään tekemistä suomenkielisen "Aktivisti"-nimisen lehden kanssa, vaan ilmestyy se siitä aivan riippumattomana, vaikkakin molemmat lehdet ajavat samaa puhdasta isänmaallista suuntaa. Katsoin kuitenkin ryhtyessäni "Aktivisten"in toimitussihteeriksi, velvollisuudekseni Kokkolan raastuvanoikeudelle tammikuun 12 päivänä ilmoittaa olevani esteellinen enää toimimaan yleisenä syyttäjänä "Aktivisti"-lehden päätoimittajaa vastaan nostetussa painokannejutussa, ja määräsi saman kaupungin maistraatti samanpäiväisessä istunnossaan jäävittömän syyttäjän useinmainittuun juttuun. Tätä seikkaa valaisevat parhaiten raastuvanoikeuden ja maistraatin pöytäkirjat.

Olen huomannut, että sosialidemokraattiset ja n.k. vasemmistoporvarilliset sanomalehdet ovat tästä asiasta nostaneet kovan hälinän.

On ymmärrettävää, että he keinolla millä tahansa koettavat syödä poliittisen vastustajan, tarkoittaen minä tässä suhteessa kansanliikkeen johtajaa, maanviljelijä Vihtori Kosolaa. Omasta puolestani en välitä rahtuakaan siitä, mitä tuonkaltaiset lehdet yleensä kirjoittelevat. Mutta sitä en katso suotavaksi, että raastuvanoikeus, joka aina moitteettomasti on hoitanut tehtävänsä, on joutunut sellaisten hämäräperäisten ainesten silmätikuksi. Ehkäpä olisi siinä suhteessa syytä lähemmin tarkistaa esim. "Suomen Sosialidemokraatin" ja "Helsingin Sanomien" kirjoitustapaa ja sitä, ketkä niiden toimituskunnissa istuvat. Olen vakuutettu, että sieltä löytyy paljon vastuunalaisemmissa julkisissa tehtävissä olevia henkilöitä, kuin pienen kaupungin viskaali.

Kokkolassa, helmikuun 1 päivänä 1931.

Arvo Lindh.
Kaupunginviskaali Kokkolassa.

Ylläoleva vastine puhunee puolestaan. Sen on kirjoittanut mies, joka oli pakoitettu, koska oli isänmaallisille periaatteilleen uskollinen, jättämään toimensa. Aijotaanko nyt tämä pikkuvirkakin vasemmiston painostuksesta viedä?

Herrat konsulit! Uskokaa ettei maata sillä tavoin rauhoiteta, vaan päinvastoin. Vainolla, joksi me tämän käsitämme, kiihdytetään isänmaallista väestöä vastatoimenpiteisiin oikeuksiensa puolesta.

Lapualaiset! Piiskanisku meitä vasten kasvoja seuraa toistaan. Olkaa valmiit toimintaan "sanoista tekoihin" silloin kun taas isänmaa niin vaatii ja siihen kutsuu.

Tuomitut.

Osa Suomen kansasta on tehnyt kauhean rikoksen. Se ei ole välittänyt kalliin ja koskemattoman Lex-kirjan pykälistä, vaan on säälimättä ne murskannut. Koko joukko, johon kuuluu vain roistoja, hämäräperäisiä ja pimeitä voimia, raakalaisia, hulikaaneja j.n.e., on ankarasti tuomittava ja saatettava kalterien taakse turmelemasta ja hävittämästä maamme "länsimaisuutta!" — Näin vaatii n.s. "kansa" ja maassamme ilmestyvät monenmoiset "isvestijat".

Ja tämä kaikki huuto vain siitä, että muutamille tähän "valkoiseen" isänmaahan kyllästyneille ihmislapsille on autosta käsin koetettu selittää tämän maan hyvyyksiä sekä toisinaan saatettu lähelle heidän toivomaansa ja ihannoimaansa "suurta isänmaata".

Nämä n.s. kyyditykset ovat rikoksena kansanliikkeen päämäärään nähden mitättömän pieniä, mutta niiden vaikutusta ja tarpeellisuutta ei voida kieltää. Ne olivat rajun ja voimakkaan liikkeen rajuja ilmenemismuotoja. Niitä ei mikään mahti voinut estää. Edesvastuuntuntoiset miehet ryhtyivät sanoista tekoihin, kuten 13 vuotta sitten, toimien omantunnon ja vakaumuksen mukaan kalliin vapautemme lujittamiseksi. Kansanliike on kyydityksissä niinkuin muussakin osoittanut, että sen takana on syvällistä voimaa, voimaa, joka ei petä silloin, kun isänmaan paras on kysymyksessä. "Me teemme mitä me tahdomme", ne sanat sanovat paljon! Ne ilmaisevat kyllin selvästi isänmaan kaupittelijoille, että heidän on aika lopettaa leikittelynsä suurilla asioilla! Ne sanat kehoittavat viskaaleja tarkoin harkitsemaan niitä tuomioita, joita he heittävät isänmaan parhaitten miesten päälle, niitten, jotka kohtalokkaana aikana vaaransivat itsensä suuren asian tähden. Ne sanat eivät liioittele hituistakaan. Me teemme, mitä isänmaan onni ja menestys kulloinkin vaatii. Me teemme sen järkkymättä omantuntomme pakosta.

Nykyinen kansanliike on vakava ja pyhä liike, mutta myöskin raju liike. Sitä vastaan noussut tekee suuremman rikoksen, kuin kaikki kyyditsijät, hän on noussut isänmaatansa vastaan, hän on tehnyt häpeällisintä, mitä tehdä saattaa, hän on maanpetturi.

Tuomitut! Te, jotka jo olette rangaistuksenne saaneet ja Te, joita se vielä odottaa! Kestäkää horjumatta! Ette ole yksin. Meitä on tuhansia ja taas tuhansia, joilla on Teidän kanssanne sama päämäärä ja sama vaatimus ja jonka takana me järkkymättä seisomme: Isänmaa vapaaksi pettureista! Kommunismi seuralaisineen on hävitettävä viimeistä itua myöten! Se on vannottu vala, josta ei peräännytä tuumaakaan. Suomi valkenee, se valkenee varmasti!

M. H.

Valvokaa Aktivistit!

Efialteiden rintamaa isänmaata vastaan rakennetaan parhaillaan. Varustautukaa vastaanottamaan sen hyökkäys. Antakaamme isku iskusta!

Sos. demo heittää kukkia.

Me suomalaiset emme tunne ihailua — vaan inhoa — sellaista kommunistia kohtaan, jonka Suomen Sosialidemokraatti ottaa tammik. 25 pnä julkaisemassaan numerossa i h a n t e e k s e e n. Ryssälle haiskahtava sosialismi ottaa tietysti omaksi "sankari-ihanteekseen" valtion loiseläjän — ryssien rengin — kommunistin, toveri Pekurisen. Se, mitä ryssien kätyri Pekurinen on tehnyt, päästäkseen Suomen sosialismin ihailtavaksi, on meille ilman muuta selvää, joten hänen teoistaan ei kannata puhua, mutta siitä, miten sosialisti voi sellaiset teot ihanteenaan hyväksyä tässä maassa, on antanut koko joukon puheenaihetta. — Oi miten jalo ja kunnon kansalainen — sosialismin mielestä — tässä maassa elämään ja tämän maan nälkäisen kyntömiehen leipää puremaan on tämä niskuroiva toveri Pekurinen! Hänen sankaritöitään seppelöi lehti tähän tapaan: "Sellaista miestä täytyy kunnioittaa. Hänessä on paitsi sisua, joka tällä kertaa esiintyy oikeassa ja jalossa muodossa, myöskin vakaumusta, ihanteellista vakaumusta." — —

Tämä tahtoo sanoa, että meidän maassamme on toistenkin seurattava kommunisti Pekurista ja hänen tavallaan kapinoitava — eikä isänmaan ja laillisen yhteiskuntajärjestyksen turvaamiseksi astuttava sovinnolla riviin. En voi jatkaa ilman, etten huudahda: Mitä määrää Venäjällä laki tuollaisesta rangaistukseksi? — Rangaistakoon täälläkin yhtä ankarasti, niin saamme pian nähdä, miten monta Pekurista ilmestyy meillä päivän valoon.

Onhan se hyvä näinkin. Ryssien renki Pekurinen korjaa ruusuja sosialismilta ja ottaa ilmaista leipää valtiolta, hänen ei itsensä tarvitse pitää huolta huomisesta. Koettakaa sosialistit seurata tarkoin toverinne huolia ja puutteellisuuksia sotaväessä. Kun "vapaus kerran koittaa" — niinhän te laulatte —, niin Pekurinen kertoo kokemuksiaan Suomen sotaväessä, ja olen varma, että ne tulevat eroamaan vähän niistä kertomuksista, joita minä voisin aktivistina jaaritella.

Oi sinä Suomen valveutunut työväki ja sivistyneet työläislauman johtajat, — pysähtykää ja punnitkaa. Teidän ihanteenne ovat luisuneet liian korkealle. — He vaikuttavat linjalla: sotaoikeus — päävahti — linna. — Suomen Sosialidemokraatti! Viekää hänelle vapuksi punainen tulppaani. — Kirjoittakaa lopuksi tulppaaniin sidottuun punaiseen nauhaan: "demokratian ihanne". Elä ja vaurastu Suomi. Ryssä sua tarvitsee! —

V. O:nen.

Seurattava esimerkki.

Hämeenlinnassa ovat isänmaalliset vuokra-autoilijat tehneet täydellisen pesäeron punaisten & kumpp. kanssa. Tämä on ollut seurauksena siitä pitkäaikaisesta painostuksesta, jota vasemmisto on harjoittanut niitä vuokra-autoilijoita kohtaan, jotka ovat tunnetusti olleet mielipiteiltään valkoisia, ja varsinkin suojeluskuntaan kuuluvia kohtaan. Nyt heillä on oma pirssi kaupungissa (puh. 70), että asemalla ja tunnetaan nämä autot tuulilasissa olevasta 70-numerosta. Tämä pesäero sopii käytäntöönotettavaksi muuallakin.

Kokkola 1931. Sanomalehti Oy. Kokkolan kirjapaino.